

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 3 K, za četrt leta 8 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Pokopali se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Penzijsko zavarovanje zasebnih uradnikov.

Poslanska zbornica je včeraj doglala drugo branje zakona o penzijskem zavarovanju zasebnih uradnikov. S tem je zagotovljeno, da bo stvar v najkrajšem času rešena in da stopi zakon istotako v najkrajšem času v veljavo.

Socijalnopolitični pomen penzijskega zavarovanja zasebnih uradnikov je jasen kot beli dan. Zavarovanje je ono sredstvo, s katerim se da ublažiti in deloma celo poravnati kriče krivice sedanjega družabnega reda. To je znanost že davno spoznala ali rezultati znanstvenih preiskav se uresničujejo le silno počasi. Pri nas je doslej izvedeno le zavarovanje za slučaj bolezni in zavarovanje za slučaj nezgode — a še to jako pomankljivo in nezadostno.

Zavarovanje za starost in onemoglost je danes najaktuvalnejši problem. Dandanes, ko se v posamičnih rokah zbira preogromna premoženja, je na milijone ljudi, ki si pri vsi stredljivosti ne morejo toliko prihraniti, da bi bili za slučaj starosti in onemoglosti ali brezposelnosti preskrbljeni vsaj z najpotrebnejšim. In vendar je akt socijalne pravičnosti, da se za delo nesposobnemu človeku zagotovi četudi še tako skromna, vendar brezskrbna eksistenca.

Zavarovanje za starost, onemoglost in brezposelnost je ena najvažnejših in največjih nalog naše dobe in izvesti se more za vse sloje, ki so tega potrebni.

Z zgoraj omenjenim zakonom se je storil le en korak. Po tem zakonu je zavarovanje omejeno le na privatne uradnike v najširjem smislu te besede, namreč na vse zasebne uslužbence, kateri opravljajo posle uradniškega značaja. Število te kategorije uslužbencev je ogromno in zanje je ta

zakon velike važnosti oziroma postane sčasoma velike važnosti.

Za zavarovanje delavcev v ožjem smislu te besede se ni s tem zakonom ničesar storilo. To je vsekako obžalovati in obžalovati je tudi, da se ni obenem preskrbelo za zavarovanje malih obrtnikov, katero zavarovanje je vled težkega stališča male obrti nujno potrebno.

Pa tudi tisti sloji, ki se po sklenjenem zakonu zavarujejo za slučaj starosti ter za slučaj invaliditete, nimajo vzroka, da bi se tega zakona posebno veselili. Zakon pomeni znaten korak naprej, zakon je velike važnosti za prihodnost, ali sestavljen je tako, da mu je marsikaj prigovarjati.

Določbe tega zakona so naravnost krute, zlasti glede tistih zasebnih uradnikov, ki so danes že iz mladeniških let, ker bodo ti le v najmanjši meri deležni teh dobrot, ki jih zakon zagotavlja zavarovancem. Plačevati bodo pač morali prispevke, ki bodo dosti znatni, ali v slučaju starosti ali onemoglosti bodo dobili le malo.

Pri razpravi v poslanski zbornici so različni govorniki pojasnjevali slabe strani tega zakona, toda z zavestjo, da to nič ne pomaga. Če se je hotelo stvar dogajati, je bilo treba se vdati resignirano in se zadovoljiti s tem, kar zakon ponuja, sicer bi bila lahko cela akcija padla v vodo. Ta zavest je odločevala, da je bil načrt sprejet — tak, kakršen je.

Nočemo s tem podcenjevati socijalnega pomena tega zakona. Pomen je velik in bodoča generacija bo imela od tega zakona tudi veliko korist. Pribiti pa se mora, da so vsa bremena, ki nastanejo vsled tega zakona, naložena zasebnim uradnikom in delodajalcem in da ne bo država ničesar prispevala: država ima dovolj denarja za vse samo ne za socijalne potrebe.

a tudi silnega avtokratstva. Četudi ne pritrjujem vsemu, kar je napisal bojeviti mladi glasbenik Loštak v svojem polemičnem spisu „Chromatické hromobiti“, resnica ostane vendarle, da se je zgodila Weisu največja krivica. A o tem več kasneje!

Koncem oktobra 1899. l. sem se sešel z Weisom v Pragi. Prijatelj je imel prav takrat hude boje z dunajskim libretistom Viktorjem Leonom, ki ni maral preurediti teksta „Poljskega žida“ po želji Weisovi. Razpor je dozorl do tožbe, pri kateri so morali posredovati izvedenci, strokovnjaki in glasbeniki. Weis je pretrpel sila mnogo razburjenja, ki se je poleglo šele s sodno poravnavo na Dunaju. Trmasti Viktor Leon je komponistu končno ugodil in libretto je danes vseskoz enotno in v vsakem oziru zelo posrečeno delo. Ali opera se je bila zavlekla za eno leto, dasi je bila takrat prva polovica opere že gotova. Vse leto torej je trepetal Weis med upom in strahom za svojo opero ter je prestal najhujše duševne muke. Potem pa se je začelo delo iznova! Weis je komponiral s svetlim navdušenjem ter mi je poročal o vsakem detajlu z največjo ljubeznijo do umotvora, ki ga je baš ustvarjal. Koliko nočnih ur sva o tem predebatirala, izprehajaje se po stoterih in brezkonč-

Državni zbor.

Na Dunaju 7. februarja.

Posl. Resel je interpeliral zaradi postopanja orožnikov napram štrajkujočim rudarjem v Trbovljah.

Potem se je nadaljevala podrobna razprava o zakonu glede zavarovanja pokojnine privatnim uradnikom. Pri glasovanju o prvem delu načrta so se sprejele nekatere spremembe, tako predlog posl. Hofmann-Wellenhofa, da se mora pokojnina za osebe, ki pridejo v večmesečni zapor, izročiti rodbini; nadalje predlog posl. Gessmanna, da se meja za zavarovanje zviša od 50. do 55. leta; končno predlog posl. grofa Zedtwitza, da se črta določba, da bi zavarovanci, ki imajo nad 7200 K, morali sami plačevati zavarovalnino. — Drugi del načrta, §§ 39. do 61. so se sprejeli skoraj brez debate. Spreminjalni predlog posl. Steina je bil odklonjen.

Ako pa se je razprava o prvem in drugem delu zakonskega načrta razvijala hitro in gladko, nastal je proti koncu vihar. Posl. Hofmann-Wellenhof je izvajal, da, kakor vsak novi zakon pomeni novo delo in stroške za občino, dobi tudi po novem zavarovalnem zakonu občina celo vrsto bremen; zato poziva pri tej priliki nujno vlado, naj se že vendar poskrbi za odškodnino občinam za posledice v prenešanem delokrogu.

Nato je bil tudi tretji del zakonskega načrta (§§ 65. do 96.) z neznatnimi spremembami sprejet. S tem je bilo končano tudi drugo branje zakona. Poročevalec posl. Marchet je priporočal, naj se izroči resolucija posl. Steina, ki zahteva, da se za poslovni jezik pri novoustanovljenem zavarovalnem zavodu določi nemščina, socialnopolitičnemu odseku. Navzoči Čehi so hrupno ugovarjali, a ker je bila večina čeških poslancev na koridorih,

predsednik Kaiser pa pred glasovanjem nalašč ni zvonil, kakor je običajno, bi bil Steinov predlog najbrže sprejet, da ga niso preprečili socialni demokratje. — Med hrupnim protestom slovanskih poslancev se je razprava prekinila.

Nato je minister grof Bylandt-Rheidt odgovarjal na interpelacijo italijanskih poslancev zaradi ustanovitve namestniškega sveta v Trstu, ki je odvzel mestni občini posle prenešenega delokroga. Minister je zatrjeval, da ta odredba ne znači nenaklonjenosti mestni občini tržaški. Vlada se temveč zaveda pomena Trsta za celo državo ter si je zadnja leta z največjimi žrtvami prizadevala za procvit in razvoj mesta. Vlada pa mora biti seveda odgovorna, da organi, ki po državnem naročilu sodelujejo pri javni upravi, niso vsaj sovražni državi, kateri pripadajo, in katere posle opravljajo. Zadnja leta pa se je pokazalo, da se je precej nameščenec tržaškega magistrata javno udeležilo protidržavnih priredb in da vlada v mestnih uradih duh, kateremu se ne more zaupati varovanja državnih koristi. Te razmere je posebno razsvetlila lanska pravda zaradi bomb, pri kateri je bilo zapletenih več mestnih uslužbenecv. Tudi irredentistične liste, ki so se našli z bombami vred, je litografiral neki mestni uslužbenec v uradu. Glavno vlogo v tej aferi je imel mestni ljudski učitelj, ki je ušel čez mejo. Neki mestni uslužbenec je izobesil na dan obletnice zavzetja Rima italijansko zastavo na magistratu. Brzjavko, s katero so pozdravili zaradi bomb zaprete, je podpisalo 25 mestnih uslužbenecv; tudi znane protiaustrijske demonstracije v Vidmu so vodili v prvi vrsti uslužbenci tržaške mestne občine. Pri nepatrijotičnih demonstracijah v

Trstu se sploh nikoli ne manjka mestnih uslužbenecv. Zato se ni ujemalo z vladno dolžnostjo, da bi se posl. politične uprave še nadalje pustili v rokah takih organov, posebno ne v mestu, ki je toliko pomena, kakor je Trst.

Posl. Hortis je predlagal, da se o ministrovem odgovoru otvori debata; za predlog pa so glasovali le italijanski poslanci.

Iz odsekov in klubov.

Dunaj, 7. februarja. V brambnem odseku je naprosil poslanec Hofmann-Wellenhof brambovskega ministra, da do prihodnje seje odgovori, v kakem stadiju so razprave o novem brambnem zakonu, ki naj odpravi celo vrsto trpkosti in krivic ter uvede dvoletno vojaško službo; nadalje, kaj je storila vojna uprava glede vojaških obvezancev na Ogrskem, kaj je z odpravo zadnje orožne vaje, kaj z reformo vojaškega kazenskega pravnega reda.

Sanitetni odsek je prišel danes generalno debato o reformi lekarniškega zakona.

Češki klub si je izvolil za načelnika dr. Pacáka, za podnačelnika pa dr. Stranskega in dr. Kramara. Dr. Stransky, ki je bil izstopil iz kluba, je izjavil, da važnost volilne reforme zahteva koncentracijo vseh moči, zato smatra za svojo dolžnost, da zopet prevzame častno mesto podpredsednika.

Volilna reforma.

Dunaj, 7. februarja. Groznje nemških poslancev iz Češke zaradi volilne reforme niso naperjene toliko zoper ministrskega predsednika, kakor zoper ministra grofa Bylandt-Rheidta, ki je že pred tedni obljubil nemškimi poslancem, da jih obvesti o vsebini volilne reforme, kakor brž bo izgotovljena. To je minister tudi storil napram poslancema Pergeltu in Pachterju, a le zaupno, da ostali poslanci niso o tem

LISTEK.

Rarel Weis in „Poljski žid“.

(K premijeri velike romantične opere dne 13. februarja 1906.)

II.

Druga Weissova opera je bil „Poljski žid“. Tudi zaradi nje je moral pretrpeti Weis celo mučenštvo. O tem bi moral pisati pač sam Weis, da bi dokumentarno razkril vso patologijo praške glasbene klike, da bi odgrnil zaveso z žalostnih razmer, ki vladajo na Češkem in ki so zamorile že toliko talentov! Toda Weis je prenežnočuten mož, da bi se kdaj osvečil za krvave krivice...

Ne mislim pisati literarne ali estetske analize, ali muzik. lne ocene te opere, ki so jo analizirala že mnoga, tuja peresa. Igrala in pela se je opera „Poljski žid“ zunaj na Nemškem že na 19 odrih. To je menda dovolj dokaza, da je Weisovo delo znamenito. O čeških odrih ne govorim, da so jo vpriporila malone že vsa večja češka gledališča. Dejstvo pa je, da te opere „Narodni divadlo“ ni uprizorilo, ker je ravnatelj opere — Kovařovic, mož velikega talenta,

nih praških ulicah! — Ko je ležala noč nad mestom, sva korakala dalje in dalje, in Weis mi je žvižgal in pel one kose svoje opere, ki so mu najbolj ugajali ter mu delali največ preglavic. In končno sem moral še ž njim na dom, da mi je na klavirju zaigral, kar mi je pravkar pripovedoval! Poezija teh krasnih jesenskih noči v okviru nedosežno lepe slike prirodnih scenerij Prage pa je zašla tudi v Weisovo opero... Pokazal mi je ulice, v katerih je tikoma Sokolske ulice preživel svojo svetlo mladost in kjer je poznal vsak kotiček. Znal je govoriti o svojih mladih dneh s toliko poezijo, da se mi je umetnik v tedanjem duševnem trpljenju smilil v dno duše. Čudil pa se nisem, da sta zašla v njegovo srce tudi grenka trpkost in jek sarkazem! —

Weis je torej vložil svojo opero pri „Narodnem divadlu“. Čakal je na odgovor mesece... leta, a — dobil ga ni. Kakor marsikomu, zgodilo se je tudi njemu... Končno pa je vzel svojo delo nazaj in ga obupan in besen izročil — Nemcem. In glej, Weissova zmaga je bila sijajna, opera je uspeła povsod krasno! Prav zato, ker je dal svojo opero iz čisto razumljivih vzrokov — saj je živel skoraj v bedi! — Nemcem, pa je opera poslej iz „Narodnega divadla“

— izobčena... Časopisje znanega klikovstva je delovalo precizno... konstatovalo se je — „narodno izdajstvo“... Weis se je seveda bralnil energično, včasih izzvan in brutalno žaljen — morda še preenergično! A kdo izmed nas bi bil v enakem položaju ohranil mirno kri? Kdo bi ne bil v takim boju tudi slekel svojih rokavic? — Boj konkurence na Češkem je pač divji povsod in najdivjejši je morda baš na polju umetnosti. To pojasnjuje vse...

„Poljskega žida“ so uprizarjale opere v Frankobrodu, Draždanah, Monakovem, Berlinu, na Dunaju i. dr., uprizorilo ga je končno tudi nemško gledališče v Pragi in plzensko češko gledališče! Tako je danes „Poljski žid“ na repertoarju prvih gledališč v Evropi.

Prvič sem slišal opero v nemškem gledališču v Pragi. Sedel sem na „Olimpu“ nabito polne in navdušene hiše. Kar me pokliče znan glas: bil je Weis s svojo mlado gospo. Bil je srečen in vesel; novi načrti so mu polnili glavo in nadejal se je najlepše bodočnosti. Kako so mu sijale njegove lepe, modre oči! — Toda kmalu potem je padla težka roka usode zopet zviška na Weisovo glavo: umrl mu je sin prvorojenec! — Ta udarec ga je otopil za dolgo časa...

V jeseni l. 1903. pa sem čul „Poljskega žida“ prvič v češkem jeziku v Plzni. Ravnatelj Budil je opero krasno opremil, pridno naštudiral ter jo izborno uprizoril; sodelovali so le prve moči. Uspeh je bil seveda popoln in hiša se je tresla od ploskanja... V Ljubljani pa bode pelo opero nekaj onih pevcev, ki sem jih slišal že v Plzni; zatorej uspeh ne more izostati...

Ko sem sporočil skladatelju, da namerava tudi edina jugoslovanska opera v Ljubljani uprizoriti njegovega „Poljskega žida“, mi je s pismom z dne 14. oktobra 1905 pisal: „Slovskému divadlu přeju všeho nejlepšího zduar“ — „Slovskému gledališču želim vsega najlepšega uspeha“. In ta želja ni fraza! Slovenci v Pragi poznajo ljubeznivega Weisa kot dobrega Slovana, ki preprijazno in presrečno rad pomaga povsod, kjer se dela za duševne interese slovanskih bratov. Weis je uslužen mož, ki podpira s svetom in delom vselej vsakogar; zato pa zasluži v polni meri, da tudi Slovenci želimo Weisovi operi na slovenskem odru: — všeho nejlepšího zduar!“

V Pragi, dne 6. svečana 1906.

L

zvedeli. Najbrže se groznja omili, posebno, ker se je zavzela proti njej nemška ljudska stranka.

Vlada ima baje pripravljenih več načrtov volilne reforme, ter le čaka, kako se razvijejo razmere v zbornici, preden se odloči, kateri načrt predloži zbornici. Ako se rekrutni zakon, ki pride v razpravo v ponedeljek, dožene do srede, predloži vlada volilno reformo zbornici v četrtek 15. t. m.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 7. februarja. Vredilni odbor združene opozicije je sklenil opustiti za soboto sklicano plenarno sejo. Seja je določila vsa sredstva, ki se porabijo proti vladnim načrtom, posebno glede razpusta državnega zbora. Večina namreč ne misli 1. marca vzeti naznanje odgoditve državnega zbora, temu bi ostala vkljub odgoditvi zbrana v zbornici. Za to je vlada zvedela ter vsled tega razpusti parlament.

Carinska vojna med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Dunaj, 7. februarja. Dunajska vlada je baje izjavila srbski vladi, da je pripravljena na nova trgovinska pogajanja, ako odstopi Stojanovićevo ministristvo.

Belgrad, 7. februarja. Laži židovskega časopisja v Avstriji, kako hude posledice že občuti Srbija zaradi zaprte meje, je najbolje ovrgel ravnatelj belgrajske klavnice, Cvetković, pri predavanju v klubu belgrajskih radikalcev. Cvetković je povedal, da, odkar je avstrijska vlada zaprla svoje meje izvozu živine in mesa iz Srbije, je uprava klavnice sklenila z Nemčijo, Belgijo in Francijo pogodbo za dobavo mesa v vrednosti 2 milijonov iz Srbije. Ob enem je vprašala angleška vlada za pogoje, pod kakšnimi bi se pošljalo svinjsko meso na Angleško. Anglija bi menda potrebovala meso za svojo vojsko. Sploh prihaja od vseh strani toliko naročil in poizvedb, da bi bilo Srbiji treba še ene klavnice, ako bi hotela vsem ugoditi, zato je lahko brez vse skrbi glede zaprte meje proti Avstro-Ogrski.

Obstrukcija v srbski skupščini.

Belgrad, 7. februarja. V dopoldanski seji so zapustili vsi opozicijski poslanci zbornico, da se je morala seja zaradi nesklepnosti odgoditi na popoldan. V popoldanski seji so pričele vse opozicijske stranke obstruirati, da se je morala seja zaključiti.

Obrtni vestnik.

Med onimi obrtniki, ki ob predstojeci izpremembi veljavnega obrtnega veljavnega reda zahtevajo za

svojo obrtno stroko preureditev obstoječih postavnih določb, najdemo gostilničarje in krčmarje. Poglavitna upravičenost gostilničarjev in krčmarjev obstoji v pravici, točiti vino in pivo svojim gostom kakor tudi prodajati vino in pivo čez ulico. K tej vrsti razpečevanja vina in piva od strani gostilničarjev je pristopila tekom let še druga, in sicer prodaja vina in piva v zaprtih steklenicah od strani trgovcev. Po deželi in v malih mestih ta način prometa v vinu in pivu zlasti v naših krajih ni posebno v navadi. Zlasti prodaja piva v steklenicah po trgovcih se v naših krajih vrši v prav mali meri. Po večjih mestih pa je trgovina z vinom in pivom bolj razširjena. Tudi pri nas v Ljubljani se množi število specialnih odprtih trgovin z vinom, dočim na trgovino s pivom v zaprtih steklenicah le redko namerimo. Ponajveč prodajajo pivo v steklenicah trgovci z delicatesami, ki imajo pa skoro vsi tudi gostilniške koncesije.

Naravno je, da gostilničarji in krčmarji ta, razmerno še mlad in nov način prometa z vinom in pivom ne gledajo z veseljem, ker je s to prodajo oškodovan oni del njihovega obrata, ki se vrši čez ulico. Proti tej konkurenci, ki je občutna zlasti za gostilničarje v velikih mestih ter v industrijskih krajih, kjer si delavci na večer domov grede kupijo pri branjevcih piva v steklenicah, se mislijo gostilničarji in krčmarji obraniti na ta način, da reklamirajo zase izključno pravico tudi za prodajo vina, piva in žganih opojnih pijač v zaprtih steklenicah. Posledica tega bi bila, da bi smeli prodajati vino, pivo in žgane tudi v zaprtih steklenicah zgolj oni, ki imajo gostilniško koncesijo. Ta zahteva je sila dalekosežna in poseže tudi v interese konzumentov tako daleč, da ji zakonodajca komaj kdaj ustreže. To uvidevajo tudi že gostilničarji, in postavljajo hkratu v tem pogledu nekako alternativno drugo zahtevo, ki meri na to, da se trgovina z vinom in pivom v zaprtih steklenicah naredi za obrt svoje vrste, ki naj bo vezana na koncesijo. Sedaj je tako trgovina z vinom, kakor trgovina s pivom in trgovina z žganjem v zaprtih steklenicah svobodna obrt, ki ga more izvrševati vsakdo, kdor izpolni splošne pogoje, ki jih stavlja obrtni red za obrtovanje. V kolikor se tiče trgovine z vinom v zaprtih steklenicah posebej, je vrhutega opomniti, da smejo sedaj trgovci, kateri imajo obrtni list, glaseč se na trgovino z mešanim blagom, prodajati vino v zaprtih steklenicah že na podlagi svojega obrtnega lista. Za trgovino s pivom v zaprtih steklenicah pa je treba v vsakem primeru posebne obrtne zglasitve, izvemši seveda one primere, ko ima prodajalec gostilniško koncesijo. Tudi milejša in skromnejša zahteva gostilničarjev, da se koncesijonira trgovina z vinom, pivom in žganjem, je našla ponekod odpor, vendar pa so ji odločilni krogi prijaznejši in je potem, kakor so potekle razprave v obrtnem odseku državnega zbora, pričakovati, da bode trgovina s pivom vezana na koncesijo, tako pa vsekakor podano sredstvo, da se regulira število prodajalcev piva.

Gostilničarji in krčmarji so po velikem številu edini tudi glede druge zahteve, da se uvede namreč dokaz usposobljenosti za gostilniški in krčmarski obrt. Gostilniški obrt je koncesijoniran; ob presoji vprašanja, ali je komu podeliti gostilniško koncesijo, pa sedaj ne prihaja v poštev obrtna sposobnost prosilca, marveč je preu-

dariti obrtnemu oblastvu v prvi vrsti, ali so razmere v kraju, v katerem želi vsakokratni prosilec izvrševati gostilniško obrt, take, da je dana potreba za novo gostilno. Odgovoriti je na vprašanje o takozvani krajevni potrebi. Mimo tega pa se mora dognati, ali je prosilec zanesljiv in neoporečen človek. Vprašanje o strokovni sposobnosti sploh ne odloča. Enako mnogim drugim obrtnikom delajo gostilničarji na to, da se tudi za njih obrt v zakonu določi, da ga smejo in morejo izvrševati le osebe, ki se izkažejo s svojim strokovnim znanjem. Različnosti razmer in potreb v mestih in na deželi je pri tem postulat važen faktor. Kar je v mestih in večjih krajih dobro in izvedljivo, je za male razmere na kmetih sploh nemogoče. Gostilničarji sami so to izpovedali, in to v svoj stanovski program ustavili glede dokaza usposobljenosti zahtevo, da je dokaz usposobljenosti donosati le onim, ki hočejo biti gostilničarji, krčmarji, hotelirji in tudi kavarnarji v mestih in večjih krajih s saj 2000 prebivalci ter v zdraviliških krajih. Želje gostilničarjev so našle prijateljev v državnem zboru, omenjeno bodi, da so se tekom zadnjih let že stavili zadevni predlogi v državnem zboru; ob razpravi o izpremembi obrtnega reda v obrtnem odseku pa so se v tem predmetu že storili konkretni sklepi. Priznala se je upravičenost zahteve gostilničarjev, in permanentni obrtni pododsek je celo sklenil, predlagati za gostilniško obrt uvedbo dokaza usposobljenosti. Vlada pa se za ta sklep ni odločila; dogovori v obrtnem odseku so posledaj položaj nekoliko prevrgli. Od strani odseka se bode predlagala plenumu izprememba obrtnega reda na ta način, da se notranje ministrstvo pooblasti, uvesti dokaz usposobljenosti za gostilniško in krčmarsko obrt za gotova mesta, odnosno za gotove kraje. Na ta način se hoče upoštevati različnost razmer in potreb v posameznih kronovinah Avstrije.

Tretja zahteva organiziranih gostilničarjev meri na to, da se da obrtnim zadrugam pravica, oddajati svoje mnenje ob podeljevanju novih gostilniških koncesij. Tako pravico imajo sedaj občine, ki smejo v primeru, da se koncesija podeli proti izjavi občine, pritožiti se na višjo oblast. Pritožba ima odločilno moč. Gostilničarji utemeljujejo svojo zahtevo s tem, da obrtne zadruge umejo bolj presojati vprašanje o potrebi novih koncesij. Tudi tej zahtevi se od mnogih strani nasprotuje, na eni strani zatagadelj, ker je za splošnost težko izvedljiva z ozirom na dejstvo, da ni povsod obrtnih zadrug, na drugi strani pa se oglašajo pomisleki, češ, da bi se rešitev prošenj za gostilniške koncesije ob taki uvedbi preveč zavlačevala.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. februarja.

— **Splošno slovensko žensko društvo v Ljubljani** ni v milosti pri klerikalcih, in to je za društvo samo častno. Zadnjič je škofov nesnažni list napadel „Splošno slovensko žensko društvo“, češ, da ni izpolnilo svoje obljube in ni nastopilo proti nameri, odvzeti ženskam volilno pravico za občinski svet ljubljanski. „Slovenčevim“ popom bodi povedano, da je „Splošno slovensko žensko

društvo“ v tem oziru storilo na merodajnih mestih jako energične korake in ima utemeljeno upanje, da tudi doseže svoj namen. Sploh pa ne vemo, kaj se klerikalci brigajo za to društvo, ko imajo polno ženskih društev, ki pa se nobeno ne zavzame za ženske pravice, ampak samo prirejajo romanja, nabirajo denar za maše in očenaše ter pospešujejo poneumnjevanje.

— **Nemška nasilnost.** Za danes je napovedan slovenski ljudski koncert na Dunaju na čast pesniku Stritarju. Koncert naj bi se vršil v mestnem parku. Nemci razglašajo, da je prireditev slovenskega koncerta na Dunaju izzivanje in žaljenje Nemcev in hočejo koncert siloma preprečiti. Različna nemška društva dunajska so dobila poziv, naj pridejo člani v mestni park in naj s silo razženo občinstvo in onemogočijo koncert. Bomo videli, če velja za Slovence na Dunaju še kaka pravica. Če smejo Nemci v slovanskih krajih prirejati koncerte in druge slavnosti, jih smejo tudi Slovenci v nemških krajih.

— **Sramotna sredstva.** S ponosom prištevati so od nekaj odvetniki svoj stan med elitne stanove inteligence, in to ne brez vzroka. Tem žalostnejše je, če se poslužujejo člani tega stanu pri nizkem kruhoborstvu sredstev, nečastnih zanje ter za celokupni stan. Že dlje časa sem je predmet zavisti in neštevilnih denunciacij od strani nemških tovarišev, g. dr. Janko Leščnik, odvetnik pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Že pred leti ni dalo njegovemu tovarišu, rajnemu g. dr. Karlu Wittermanu mirno spati, da je bil prvi vsled svojih rodbinskih razmer v prijetnem položaju tuintam zapustiti kraj svojega delovanja. Vsak drugi normalni človek bi bil tega vesel, ker bi imel vsled tega temvečjo klientelo. Ne tako nemški prijatelj. V družbi z rajnim notarjem Toplakom je skoval denunciacijo na vedno poslušno odvetniško komoro — koje poglavitna vsebina je bila ta, da prepušča obdolženec svojo pisarno pravd nevezčemu svojemu uradništvu. Odvetniška komora je odredila kajpada takoj disciplinarno preiskavo ter poslala celo enega člana v Sv. Lenart v svrhu preiskave. Vkljub skrbni preiskavi od strani imenovanega delegata se temu vendar ni posrečilo, najti le enega slučajja, v kojem bi bile stranke oškodovane vsled odsotnosti odvetnikov. Vendar je odvetniška komora takoj po poročilu delegata zaukazala obdolženca, da naj nemudoma potrebno ukrene, da se popravi navedeni nedostatek — alias, da si vzame koncipienta. Proti pričakovanju ova-duhov in njih prijateljev se gosp. dr. Leščnik ni odpovedal odvetništvu, marveč je storil — vkljub denarni žrtvi — kar mu je bilo od komore zaukazano. Leto dni je od tega že preteklo — umrla sta v tem oba oficialna ovaduha — ali vsi oni tajni izvestni

gospodje iz Maribora so morali v svojo jezo spoznati, da so s svojim korakom dosegli nasprotno. Med tem, ko jim je prej cvetela pšenica v podobi pogostih in mastnih komisij, posušila se jim je zdaj malone docela. In segli so zopet po lepem sredstvu. Sobotni „Grazer Tagblatt“ je namreč prinesel iz peresa predobro znanega „kolega“ notico, „da vsi vrabci že vedo, da ima pisarno dr. Leščnika v najem njegov koncipient“. Če ne bi poznali nizkote in propalosti dotičnega „kolega“, bi se čudili tej infamni smeli trditvi. Ali tako nas dalje ne zadene. Hočemo samo pokazati javnosti s kakšnimi kreaturami najnižje vrste da se imamo boriti na slovenski meji. In kreature so celo odvetniki, „cvet inteligence“.

— **Nemški ljudski svet za Sp. Štajersko.** V nedeljo so ustanovili v Mariboru nemški ljudski svet za Sp. Štajersko. Ta ljudski svet ima namen, s pomočjo najtrdnjše nemške organizacije spodnještajerskih trgov in mest ukrepati nemštvo in ubiti slovenski življenjski enkrat za vselej. Na ustanovitvi tega sveta so govorili najhujši slovenski sovražniki, kakor Wastian, Pommer, Stiger, Lenko, dr. Delpin, Ornig in drugi. Letela so najhujša rotenja na sovraštvo proti našemu narodu in dr. Delpin je pozival navzoče naravnost na napad na Slovence. Hajlalo se je kot pri vsaki taki priliki in govorniki so klicali na neizprosni boj in uničenje slovenskega naroda. O tem shodu pri-náša tudi „Südösterreichische Stimmen“ svoje poročilo, in sicer je to poročilo pisano tako, da so Nemci z njim lahko zadovoljni. Te slovenske klerikalce, ki izdajajo ta list, pač boli srce bolj, če prestopi par zagriženih nemških nacionalcev v protestantsko vero, kakor pa če izginjajo tisoči in tisoči štajerskih Slovencev v nemškem morju, iz katerega se ne vrnejo nikdar več. Če to ni narodno izdajalstvo, potem sploh ne vemo, kaj naj se še tako imenuje. In ljubljanski „Slovenec“ zagovarja to delo, priporoča izdajalski list! Heil „Slovenec“!

— Povemo pa na polna usta vsem zatiralcem naše narodnosti — in med te spada brez vsake dvojbe tudi „Slovenec“ —: Branili se bomo z vsemi silami proti vam in če se kdaj zgodi, da omagamo, stalo bode vas in katoliško cerkev desetkrat več žrtev kot nas!

— **Imenovanja pri mestni hranilnici ljubljanski.** Kakor je našim čitateljem že znano, je občinski svet v predvčerajšnji seji zvišal plače uradnikom mestne hranilnice ter obenem tudi preuredil personalni status tako, da šteje odslej 1 tajniško, 1 kontrolorsko, 1 blagajniško, 3 pristavska 2 oficijalski in 2 asistentski mesti. V svoji tajni seji je potem občinski svet hranilničnemu tajniku Ivanu Hra-stu, potem kontrolorju Antonu Trstenjaku, blagajniku Fr. Pret-narju in pristavu Josipu Kuraltu pripoznal novostemizovane službene prejemke, na novo sistemizovane službe pa imenoval: dosedanja asistenta An-tona Susteršiča in Frana Abul-nerja za pristava, asistenta Viljema Trtnika za oficijala, praktikante Iv. Hitra, Josipa Meška in Janka Colnarja pa za asistente.

— **Iz politične službe.** Namestništveni konceptni praktikant gospod Pavel Terglav pride k okrajnemu glavarstvu v Celje, odkoder gre okr. komisar Rudolf Rennelt v Lju-tomer.

— **Repertoire slovenskega gledališča.** Iz pisarne „Dramatičnega društva“ se nam piše: Danes se ponavlja prvič izvirna veseloigra s petjem „Cigani“. V soboto se predstavlja prvič na slovenskem odru 15. noviteta v sezoni, igrokaz „Mali lord“. V torek in četrtek, dne 13. in 16. februarja se poje opera „Poljski žid“, 6. operna noviteta.

— **Regulacija statusa in plač uradnikov pri mestni hranilnici.** V tozadevno naše poročilo iz občinskega sveta se je vrinila pomota. Potrebščina za to regulacijo se ne zviša na 34.000 K, temuč le za 7280 K.

— **Bela-reduta.** Sokolska maskarada na pustni torek se je pri nas tako živela in priljubila, da si pravi ljubljčan pustnega večera brez običajne prireditve ljubljanskega Sokola ne more več predstavljati. Ljubljanski Sokol je pa tudi vsa leta, kar prireja maskarade, napel vse sile, da

V hiši žalosti.

Povest iz tržaškega življenja; spisal Vinko Ruda.

(Dalje.)

II.

Skoro vsaka večja tržaška hiša je nekaka slika tržaškega življenja. V zgodovini ene same take hiše se zrcali zgodovina celega mesta. V taki hiši so navadno zbrani zastopniki vseh slojev, v taki hiši so doma vse skrbi in vse bridkosti, vse strasti in vse veselosti, vsa nagnenja in vsa hrepenenja, ki žive v tržaškem prebivalstvu. Navadno je zastopano večje ali manjše bogastvo v prvem nadstropju, od tod navzgor je vsakem nadstropju več bede in več grdobje; pod streho ali v podzemlju pa žive izobčenci.

Tudi hiša žalosti, kjer je stanoval Marko, je bila taka podoba tržaških življenjskih razmer in tragike socialnih krivic.

V pritličju tik Marka je stanoval Žid, ki je kupčeval z vsemi mogočimi stvarmi in reprezentiral tisto vampir-stvo, ki v Trstu bolj kot kje drugde izsesava ljudstvu srčno kri. Žena tega Žida je plašno vnaprej pozdravljala vsakega redarja, kakor bi si hotela za

vse slučaje zagotoviti njegovo blagonaklonjenost, dočim je bil mož drzen in nadut in vsak čas pripravljen s hladno brezsrčnostjo izrezati svojemu bližnjemu funt mesa iz živega telesa.

V prvem nadstropju je prebival mož, ki ni nikdar kalil hišnega miru. Nikdar ni bilo v njegovem stanovanju najmanjšega nemira. Ta mož je bil hišni gospodar, Fran Sever. Prišel je bil pred davnimi leti kot delavec v Trst in si s spretnimi kupčijami in spekulacijami pomagal do znatnega premoženja. Sever je prebival sam v svojem prostornem stanovanju. Stregel mu je star človek; imenoval se je ta sluga Felice, dasi se je vzlčil polstoletnemu prebivanju v Trstu pri vsaki italijanski besedi izdal, da je trd Kraševac. Felice se je držal in vedel kakor njegov gospodar; govoril je na isti način in rabil iste fraze. Očividno sta Fran Sever in njegov sluga Felice že toliko let živela skupaj, da sta oba pri tem občevanju izgubila vse posebnosti, ki jih ima vsak človek, in se popolnoma izenačila. Razlikovala sta se samo po zunanosti in po obleki, v vsem drugem ni bilo med njima nobene razlike. Sever je bil tako redkobeseden, kakor njegov Felice, Felice je hodil tako počasi, se

držal tako resno, se zibal tako dolgočasno in se držal vedno tako čemerno kakor njegov gospodar.

Severja in njegovega sluga je poznala vsa Barriera vecchia in bližnja okolica. Ljudje so si pripovedovali, da je bil Sever svoj čas srečen in vesel človek. Imel je veliko trgovino, lepo ženo in dva otroka, ki sta bila radost njegovega življenja. A zapihal je veter nesreče. Najprej sta mu umrla otroka, hitro drug za drugim, in kmalu jima je sledila še žena. Tedaj je Fran Sever prodal svoje cvetoče kupčijsko podjetje, odslovil vse uslužbenice in posle in se umaknil v hišo žalosti. Samo Felice je ostal pri njem, ker je bil poznal Severjevo ženo še tedaj, ko je nosila kratka krilca ter je pestoval Severjeve otroke in ker je do zadnje ure stregel edini bitjem, ki jih je Fran Sever kdaj ljubil. Felice je bil priča Severjeve sreče in zato ga je pridržal stari mož pri sebi, ko se je takorekoč ločil od življenja in se naselil v svoji hiši, kamor ni nikdar prodrli vesel solnčni žarek in kjer ni bilo skoro nikdar slišati glasu radosti in sreče. Sever ni z nikomer občeval. Njegov duh se je neprestano mudil samo pri onih, ki mu jih je ugrabila krivična usoda.

Postal je trd človek. Zdelo se mu je, da je bila njemu usojena največja nesreča, kar jih more človeka zadeti, in zato ni poznal usmiljenosti. Siromake je sovražil, češ, da so samo malopridneži siromašni. Kdor ni plačal stanarine določeni dan, tega je neusmiljeno pahnil čez prag. Vrata njegova so bila zaprta vsem prošnjikom.

„Gospod vas ne mara videti,“ to je bil stereotipni odgovor, ki ga je dal Felice vsakemu, kdor je hotel govoriti z gospodarjem.

Sever je vedel, da ga ljudje sovražijo, da pravijo o njem: „to je krut in brezsrčen človek,“ toda ni se zme-nil za to.

„Bodite usmiljeni gospod in ne vrzite me na cesto — četvero otročičev imam,“ mu je pisala uboga vdova.

„Kako bi bil jaz srečen, ko bi bil s svojima otrokoma danes na cesto vržen,“ je odpisal Fran Sever in je naročil svojemu slugi, naj deložira ubogo vdovo.

Sever kar ni mogel odpustiti ljudem, da jim smrt ni vzela otrok; če jih je njemu vzela, zakaj jih pusti drugim — tako je zlovoljno rezoniral, in če je mogel kaki materi kaj zlega storiti, je to gotovo storil. (Dalje prih.)

radi obiskovalcem svoje pustne prireditve leto za letom apartne užitke. Dolgo vrsto let so se vršile Sokolove maskarade v enotnem slogu, in se je telovadna dvorana s prednjimi prostori vred vedno devizi primerno dekorirala na tako sijajen način, da je mnogo obiskovalcev prihajalo na maskarado čisto le zaradi slovitih dekoracij. Letošnja Sokolova maskarada se bo vršila v znamenju bele redute. Pripravljalni odbor se je z ozirom na to, da se za belo reduto telovadna dvorana ne da prav opremiti, odločil, da bodi središče maskaradnega vrvenja letos velika dvorana v prvem nadstropju. Pritegnili pa se bodo tudi vsi stranski prostori v prvem nadstropju, posebno iznenadenje dožive obiskovalci letošnje maskarade, ko pridejo vrh stopnic. Krasno hodišče v prvem nadstropju se bo dekoriralo z izbrano pozornostjo, izdani devizi primerno. Geslo — bela reduta — je jako vabilno in daje priliko dovolj, da se razvije iznajdljiva fantazija. Bela reduta je kaj priljubljen motto, in so tovrstne maskarade do sedaj povsod potekle na občno zadovoljnost. Tudi letos, ko se je razglasilo, da priredi ljubljanski Sokol belo reduto, je šel en glas po mestu: „To bo pa fajn!“ In res bo tako!

— **Odbor „Društva slovenskih književnikov in časnika“** ima v soboto 10. t. m. ob 5. uri popoldne v uredniških prostorih „Slovenskega Naroda“ sejo, na kateri se bo razpravljalo o prireditvi Stritarjeve slavnosti povodom njegove sedemdesetletnice. Gg. odborniki se vljudno vabijo, da se te seje zanesljivo udeležijo.

— **Ofceti Ožbetovega Janeza** se pelje glasom včerajšnjih poročil iz Kurje vasi preko Karlovske ceste, Florjanskih ulic, Starega in Mestnega trga, skozi Špitalske in Prešernove ulice, Dunajsko cesto skozi Sodnijske ulice, čez Sv. Petra cesto, Wolfsove in Gosposke ulice, čez Turjaški trg, Breg, Trnovski pristan na dom ženina v Černetovo gostilno. Po mali gužini na ženinovem domu se pelje vsa „ofceta“ čez Trnovski pristan preko Sv. Jakoba mostu, Stari in Mestni trg skozi Špitalske ulice v hotel „Union“, kamor dospo ob 9. uri zvečer. Nevesta se odpelje ob 4. uri z vsem sprevedom iz Črne vasi. Zanimanje za to-le veliko skupino, katera poseti XIV. veliko maskarado pevskega društva „Ljubljana“ kot za prireditve samo, narašča od dne do dne in upati je, da nam poda društvo izredni užitek. Predprodajo vstopnic blagovolili so iz posebne prijaznosti prevzeti trdke; gg. Jakob Zalaznik na Starem trgu, Fr. Igljč na Mestnem trgu in Sešarkova trafika v Selenburgovih ulicah. Da se občinstvo izogne nepotrebnim gneči pri blagajni, blagovolil naj si preskrbeti vstopnice potem predprodaje. Vstopnina za osebo znaša 1 krono.

— **Strokovna akademija** priredi v soboto, 10. t. m., v salonu „Pri levu“, Marije Terezije cesta, kmetski ples.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Smartnem pri Litiji** priredi dne 18. t. m. v gostilni g. J. Robavske plesno veselico, pri kateri sodeluje iz prijaznosti pevsko društvo „Zvon“. Začetek ob 7. uri zvečer.

— **Veselica v kamniški čitalnici.** Pevsko društvo „Lira“ priredi dne 18. t. m. v „Čitalnici“ veselico s plesom. Pel se bo veliki zbor „Zabje regljanje v mlakuži“ in „Tri kure vandrovke“ ter opereta „Seja mestnega starejšinstva“ in druge zabavne točke. Po veselici je ples.

— **Plesni venček logaških samcev,** ki bo prihodnje nedeljo v hotelu Kramar v Dolenjem Logatcu, bo — kakor se da sklepati po izvanrednih pripravah in po vsestranskem zanimanju — izvesto najlepše, gantnejša in najboljše obiskana predpustna veselica v Logatcu in okolici. Že itak na sebi lepi prostori hotela Kramar bodo pri tej priliki znotraj in zunaj praznično odlični in krasno razsvetljeni. Posebno presenečenje namerava se prirediti damam, ki posejijo ples. Za udobnost zunanjih obiskovalcev je tudi v vsakem oziru preskrbljeno in bodo dotičnikom, ki se pripeljejo z večernimi vlaki, na postaji vozovi na razpolago. Ker se je pri razpošiljavi vabil mogoče prebrlo koga, ki ima namen obiskati ta ples, se naprosijo dotičniki, ki niso prejeli vabil in bi se plesa radi udeležili, da se obrnejo zastran vabil pismeno na odbor.

— **Poročil se je gospod Fran Križe,** tiskar, vrli načelnik in dolgoletni jako marljiv ter zaslužni odbornik „Postojnskega Sokola“, z gđ. Mici Šibenik iz Postojne. Iskrene čestitke!

— **Telovadno društvo „Sokol“** v Postojni naznanja, da se vrši letošnja običajna društvena maskarada pod naslovom „Na planinah“ v soboto, dne 24. t. m., in ne v nedeljo, dne 25. t. m., kakor smo svoj čas poročali. To pa radi tega, da se potrebuje splošni želji cenj. občinstva. Maskarada se vrši v veliki dvorani

„Narodnega hotela“. Vabila se razpošljejo v teku prihodnjega tedna. Ker se kaže občno zanimanje za sokolsko maskarado po trgu in okolici, je pričakovati najboljše udeležbe. Na svidenje tedaj dne 24. svečana na sokolski maskaradi v Postojni. Na zdar!

— **Cerkniški rokodelci** prirede v nedeljo, dne 18. svečana, plesno veselico v prostorih g. Franca Štibila. Pri plesu bo svirala unška godba na lok. Čisti dobicek je namenjen cerkniški obrtno-nadaljevalni šoli.

— **„Narodna čitalnica“ v Škofji Loki** priredi dne 11. t. m. s prijaznim sodelovanjem opernega basista gosp. Julija Betetta v društvenih prostorih koncert, kateremu sledi ples.

— **„Bralno društvo na Bledu“** priredi dne v nedeljo, 11. svečana t. l. zvečer ob 7. uri maskarado v dvorani „Blejskega doma“. Vstopnina za osebo 1 K. Skupni nastop mask ob 8. uri na odru v dvorani, fotografiranje skupine pri umetni razsvetljavi. Za maske posebej vohod po stopnicah v bralno sobo. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

— **„Slovensko bralno društvo v Trzinu“** priredi v soboto, dne 10. t. m. v društvenih prostorih gostilne pri Pernetu predpustno veselico.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Kostanjevici** priredi v nedeljo, dne 11. svečana 1906 v salonskih prostorih g. Lavoslava Bučarja svoj II. gasilski plesni venček. Godba c. kr. meščanske garde kostanjevške. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 50 v, za obitelj 1 K. K obilni udeležbi vabi najvljudnejše odbor.

— **Narodna čitalnica v Kostanjevici.** Dne 6. t. m. vršil se je ustanovni občni zbor narodne čitalnice, na katerem se je izvolil enoglasno sledeči odbor: Dr. Fran Prevc, predsednik; dr. Rudolf Weibl, podpredsednik; Jakob Žargi, tajnik; Valentin Uršič, blagajnik; Anton Pavčič, Fran Čebulj, Fran Grajland, odborniki; Ivan Malnarič, Lavoslav Bučar, namestnika.

— **Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Mokronog in okolico** vabi vse vnanje člane na občni zbor, kateri bo v soboto, dne 10. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni „pri Lipi“.

— **Iz dvorane zakletoga gradu.** Pevsko društvo „Kum“ v Radečah pri Zidanem mostu dobiva od zakletih duš vedno več prijav. Minister Gregor z Dunaja nam telefonira, da je Martin Krpan prestal svoje trpljenje v vicah radi angleške soli in da pride v spremstvu 15 iblajtarjev slaviti svoj dan rešitve. Spristno domačo potico mu postreže debeli kuhar zakletoga gradu. Tega slavnega kranjskega junaka bodo sprejeli knez črnogorski, mikado japonski, kraljevič Marko s krasnimi planinskimi vilami in nočni čuvaj radeški v svoji originalni uniformi, ki jo je imel takrat, ko še ni bilo električne razsvetljave v Radečah. Kaj se pa zdaj godi v zakletem gradu, nam Markonijev žični telegraf še ni javil. Takoj telegrafiramo, ko izvedemo.

— **Stavka je končana.** Iz Hrastnika se nam poroča: Dočim je že zadnje dni šlo vedno več delavcev na delo, so storili to danes vsi. Deputacija, ki so jo poslali socialni demokratje na Dunaj, ni opravila ničesar. Niti za vinar niso zvišali plače; edino, kar so dosegli s 14dnevniim stradanjem, je, da so znižali stanarino za stanovanje za 1 K na mesec. Soc. demokratje mečejo sedaj vso krivdo od sebe. Kako je stavka nastala? Že cele mesece so objubovali soc. demokratje premogarjem zboljšanje njih stanu in s tem so lovili kaline na svoje limanice, a ljudstvo se je naposled naveličalo tega praznega govorjenja in objubovanja in je zahtevalo odločbe. V tem trenutku pa so utihnili soc. demokratični voditelji in odsvetovali rudarjem stavko. Toda bilo jo že prepozno, masa se ni dala več voditi in ustavili so delo. Ves čas so vodili stavko soc. demokratje. Oni so stavili zahteve, oni postavljali stavkine straže, oni sklicevali shode, oni poslali deputacijo na Dunaj: vse popolnoma ponešeno, ker se niso ozirali na celokupno delavstvo. Kje je krivda? Kdo je kriv, da je vrženih tu in v Trbovljah 47 nesrečnežev (večinoma imajo kopico otrok) na cesto? Delavci, bodete li sedaj spoznali, da morate iskati moči in pomoči le v sebi in pri sebi, ako bodete hoteli kaj doseči? Šest stotnih vojaštva, ki je bilo poslano v naše doline, odrine v kratkem nazaj v Ljubljano. Orožništvo menda še ostane do 15. t. m., da poženejo nesrečne žrtve le s takim fiaskom končane stavke, na cesto. Stavka nas je odvracala skoro od vsega, kar se še godi v Hrastniku. Legar razsaja buje kot kedaj prej. Pretečeni teden je umrlo zato boleznijo kar trije oseb. Izolirana bolnica v Trbovljah je prenapolnjena. Ze enkrat poleti je pisal VPa list, kako malo ali nič se stori za omejitvev legarja. In zdaj še-le: v tem

mrazu in zimi vozijo bolnike na odprtik vozičih v 2 uri oddaljene Trbovlje. Zakaj bi si ne oskrbeli zaprtega voza? Neskončna brezbriznost! Razni inšpektorji prihajajo iz Gradca, odnašajo seboj blato, da bi „pogrunтали“ bacile, a drugega se ne stori! No, sedaj misli postaviti „Rdeči križ“ tu provizorično bolnico in poslati sem usmiljenke. S tem bo vsaj nekoliko pomagano, ker ne bodo mučili bolnikov z vožnjo čez hrib in bodo imeli ti boljše postrežbo, ki je bila do sedaj skrajno pomanjkljiva.

— **Samomor.** V Celju se je ustrelil branjevec Bračič iz Konjice. — **Pogorelo** je hišnemu gospodarju Drofeniku v šmihelski fari nad Mozirjem gospodarsko poslopje z vsemi pridelki. Kdo je zažgal, se še ne ve.

— **Posledice žganja.** Preužitkar Videc s Svetine na Štajerskem se je tako navlekel hudičeve kapljice, da je zabredel v ledeno vodo in se tako premrazil in pototkel, da je par dni nato umrl.

— **V Sočo je skočil** 47letni voznik Ivan Bone, kateremu se je zmešalo. V vodi je bil nad pet tednov, tako da je bilo truplo že razpadlo, ko so ga potegnili na suho.

— **Umrl je v Trstu** nanagroma 61letni Ivan Baydek, doma iz Ljubljane. Pokojnik je bil zaveden Slovenec in je tudi svojo hčer vzgojil v tem duhu. Bil je prelagatelj spisov na slovenski jezik na dež. sodišču v Trstu.

— **Stavka Lloydovih kurjačev.** Lloydovim kurjačem so se pridružili tudi mornarji in je včeraj zjutraj znašalo število stavkajočih 1500 oseb. Kurjači in mornarji vseh parnikov, ki pridejo v Trst, stopijo takoj v stavko. Stavkajoči zahtevajo 20 do 25 odstotkov zvišanje plače. Ker ravnateljstvo noče tako visoki zahtevi ugoditi, ampak ponuja po 10, ozir. 15 odst. zvišanja plače, traja stavka še naprej. Dalmatinski kurjači so se vrnili v svojo domovino.

— **Lep parček** je aretovala včeraj tržaška policija. Bil je to neki Adolf Derbes iz Kottbusa in neka Rozina Herrmann. Oba sta že v zakonu, a je prvi zapustil svojo ženo in napravil obilno dolga in goljufij, druga pa ni marala več za svojega moža in občutila v Derbesovih objemih kaj sladko življenje.

— **Samomor v Trstu.** Blagajnik tovarne za luščenje riža, Herman Donaggio je poneveril tisočak. Ker so prišli sleparstvu na sled in ker mu je šef odpovedal službo, se je ustrelil. — Ker se je s svojim ljubimcem sprla, spila je 20letna Ema Bossi steklenico karbolove kisline. — V kavarini „Unione“ se je pa na stranišču obesil 20letni Alojzij Rustja za hladni jermen, a so ga še pravočasno rešili.

— **Slovensko akademsko društvo „Slovenija“** na Dunaju priredi v soboto, dne 10. svečana t. l. ob polu 8. uri zvečer v restavraciji „zum Grünen Tor“, VII. Lerchenfelderstr. 14 svoj V. redni občni zbor z običajnim sporedom. Slovanski gostje dobro došli!

— **Hrvatsko društvo „Prosvjeta“** na Dunaju priredi v nedeljo, dne 18. t. m. v dvorani „Hotel Central“, II., Taborstrasse 8, v proslavo 10letnice koncert s plesom.

— **Župnik umoril svojo teto.** Obravnava proti župniku Tomaševiću, njegovi ljubici Oštrici in slugi Kovačeviću še vedno traja. Sedaj se zaslišujejo priče. Zanimiva je bila izpoved orožnika Jakoba Ganterja. Izpovedal je, da je umorjena Ana Rančigaj prišla 13. junija 1905 k njemu in ga prosila, naj v njenem imenu napiše slovensko pisano pismo njenemu sorodniku Francetu na Štajerskem, naj ji preskrbi stanovanje, ker se hoče vrniti domov. Na to mu je pripovedovala, kako jo župnik in drugi okoli nje grdo gledajo in žele, da bi čim preje umrla, da bi dobili njen denar v roke; naglašala je, da se kesa, da je došla v Dalmacijo, in da želi, da bi se čim preje zopet vrnila na Štajersko. Ganter je na to napisal pismo, kakor ga je želela Ana Rančigaj, in ga vrgel v pošto skrinjico v Murvici. Ker starka ni prejela nobenega odgovora, je še dvakrat obiskala svedoka in spraševala, ako ni nanj došla nobeno pismo s Štajerskega. Kasneje se je izvedelo, da je pismo prišlo v roke župnika Tomaševića, ki ga je pridržal in ga ni izročil na pošto. Orožnik Šegvič je izpovedal, da so župnik in Oštrici želeli živeti kakor ena rodina in da sta bila župnik in Antonijeta Oštrici v najintimnejših razmerah. Antonijeta Oštrici je delala nanj vtisk, da je hudobne narave. Bila je zelo visoka in mu je opetovano pravila, da bi se ne strahla umoriti svojega moža, ako bi bil le-ta star. Naslednik župnika Tomaševića v Polešniku, don Ivan Pensa je izjavil, da je našel, ko je prevzel župnijo, velik nered v cerkvi in v župnem uradu. Od zadnjih treh let sploh ni nobenih računov. Prav takšen nered je tudi pri podružni cerkvi v Suhvarjih. Predsednik je na

to naznanil, da je pozval kot prič tudi sedanjega poštnega in brzojavnega ravnatelja v Trstu, dvornega svetnika Pattaya, ki se je pa oprostil, češ, da je zadržan radi nekega važnega administrativnega posla. Ker so zagovorniki zahtevali, da se mora Pattay na vsak način zaslišati, je sodni dvor sklenil, da se ga brzojavno pozove, naj nemudoma pride k obravnavi. Priča 80letni Anton Lončar je izpovedal, da je župnik Tomašević zelo slabo ravnal s svojo materjo. Kratko časa pred svojo smrtjo se mu je tožila, da jo sin župnik tepe in je sklenila svojo tožbo z besedami: „Ubil me bo de radikurb!“ Orožnik Jurič je tudi potrdil, da se je župnikova mati opetovano pritoževala, kako slabo z njo ravna njen sin. Pismonoša Marinović iz Polešnika je izpovedal, da je meseca junija dvignil iz poštna nabiralnice v Murvici pismo, ki je bilo naslovljeno na Štajersko. Ko ga je dal z drugimi pismi župniku, da bi nanj pritisnil pečat, ga je župnik Tomašević vtaknil v žep rekoč, da je njegovo. Orožniški stražmešter Sbiša je svedočil, da ga je župnik prosil, da naj premesti orožnika Ganterja, češ, da nago-varja teto, naj bi se vrnila na Štajersko. Uradniki banke, v katerih je imela Ana Rančigaj naložen svoj denar, so izpovedali, da je bil denar naložen sprva na ime Ane Rančigaj, kasneje je pa župnik hranilno vlogo prepisal na svoje ime, s čimer je pa bila Ana Rančigaj silno nevoljna. Svedok Damjanović je izpovedal, da se je Antonijeta Oštrici izrazila o Ani Rančigaj: „Viru joj dajem, neče dočeka ti godinu dana“. — Pri včerajšnji obravnavi je podal orožniški postajevođa Kalajdžić izjavo, ki se smatra za odločilno, da je umor izvršil sluga Kovačević na prigovarjanje Antonijete Oštrici. Z ozirom na to izpoved je sodišče izločilo župnika Tomaševića iz obtožbe kot glavnega krivca. Državni pravdnik bo govoril jutri, zagovorniki pa v soboto. Pričakuje se, da bo obravnava končana v soboto in se tega dne izreče že tudi rozsodba.

— **Stavka na Reki.** Na Reki stavkajo vsi lekarniški in drogerijski pomočniki. Od 10 lastnikov podjetij je 6 priznalo zahteve stavkajočih, vendar stavka traja še naprej.

— **Velika predpustna veselica** se bo vršila v nedeljo, dne 11. svečana 1906 pri Štajercu na Fužinah štev. 1.

— **Mestna prodajalna mleka.** Od jutri se prodaja mleko iz mestne mlekarne tudi v mestni jubilejni ubožnici v Vodmatu, da se občinstvu tega dela mesta olajša dobava priznane dobrega mleka. Tudi se mleko v večjih množinah vsaj 4—5 litrov dostavlja naročnikom na dom ter sprejema priglasne mestna prodajalna mleka na magistratu.

— **Domača plesna zabava s koncertom** „šramel“-kvarteta se vrši v soboto, dne 10. t. m. v restavracijskih prostorih g. Avgusta Zajca na Rimski cesti št. 24. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 20 kr.

— **„Šramel“-kvartet** koncertuje danes zvečer restavracijskih prostorih hotela pri „Južnem kolođvoru“ (Lorber). Zajedno domača plesna zabava. Začetek ob 8. uri. Vstop prost.

— **Jugoslovanske vesti.** O subvencioniranju hrvatskih in slovenskih listov, o kateri sedaj skoro vsak dan klepeče „Hrv. Pravo“ po zgledu dunajskih žifutskih listov, piše belgradski „Slovenski Jug“: „Avstrija izdaja na leto 300.000 kron samo za volunstvo v Srbiji. Njeni agenti so se razkropili po deželi, kakor poleti gosenice. In če Avstrija toliko potroši za špionažo v Srbiji, zakaj bi Srbija ne pomagala svojim bratom Hrvatem in Slovincem v borbi proti Nemcem? Toda bratje Hrvati in Slovenci ne zahtevajo srbskega denarja, njih ne družijo srbski dinari, marveč njihova skupna prošlost, sedanost in bodočnost. Njihova skupna beda jih je spremenila v prijatelje in sočutne sobojevnike v nadlogah. Sicer pa avstrijskega stališča. Vzemimo, da je resnica (na žalost da ni!) da Srbija razsiplje denar in miri Hrvate, Srbe in Slovence v Avstriji. Zakaj ste ogorčeni radi tega? Ali ne želite miru med svojimi podaniki? Ali hočete, naj se še nadalje pobijajo Srbi in Hrvati, Hrvati in Slovenci? Ali želite septembrskih dogodkov v Zagrebu, ali si želite, da bi bile naše glave razbite in naše hiše porušene? Ali želi Avstrija tega svojim podanikom? Bili smo dobri, ko smo se med sabo pobijali, sedaj, ko smo se zmirili in živimo kot bratje — sedaj ji nismo več dobri!“

— **Slovenci v Ameriki.** Več Slovencev je ogoljufal v Clevelandu agent zavarovalnice „Mutual“, neki Kraus. — Eksplozija plina je ubila v Cherokeeju Jakoba Goriska, doma iz St. Gotarda pri Trojanah. — V rudniku je zgorel v Calumeta Valentin Jakše,

doma iz Gradca podzemeljske župnije. Z njim sta zgorela tudi dva Hrvata.

* **Najnovejše novice.** — Angleški kralj Edvard se pride spomladi zdraviti v Dalmacijo, kjer se sestane z njim tudi prestolonaslednik Fran Ferdinand.

— Protievropsko se gibanje na Kitajskem se je začelo po najnovejših poročilih naglo širiti po celi deželi.

— Pri poštnih hranilnici na Dunaju so včeraj zopet nagromažbole štirje uradniki in istih prostorih, kjer je nedavno zbolela in potem umrla uradnica Hanel.

— Vezuv bljuje neprestano ter je lava zasula železnico.

— Zaradi tatvine dragocene knjige iz vatikanske knjižnice so zaprli v Rimu mladega historika z Dunaja dr. Samarka.

— Penzioniranje po ukazu. Ogrski pravosodni minister Lanyi je odredil, da morajo iti s 1. marcem t. l. v pokoj vsi sodniki, uradniki in sluge, ki imajo 40 službenih let ali pa so prekočili 60 leto starosti.

— Vihar je zrušil 10 hiš v Galati pri Messini.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 8. februarja. Poslanska zbornica je danes tudi pri tretjem branju sprejela zakon o zavarovanju privatnih uradnikov in razpravlja zdaj o zakonu radi varstva hmeljarije. Proti temu za hmeljarije na Štajerskem neugodnem zakonu je govoril Berks.

Dunaj 8. februarja. Nemški voditelji so zahtevali, naj gostilničar v Kursalonu odpove lokal za Stritarjev večer. Gostilničar je izjavil, da tega ne stori. Tudi na vseučilišču so danes razdeljevali listke, naj pridejo nemški dijaki na ta koncert. Gautsch je v tej zadevi konferiral z Luegerjem.

Dunaj 8. februarja. Najboljši koncert na čast Stritarju v „Kursalonu“ mestnega parka hočejo Nemci s silo razgnati. Razposlali so na tisoče vabil, naj pridejo Nemci ta večer v „Kursalon“. Z ozirom na to je danes poslanec Ploj interpeliral ministra notranjih del, če hoče skrbeti za varnost udeležnikov tega koncerta. Upati je, da odgovori minister še danes. Pri ti priliki se je zopet izkazala podlost nekaterih kranjskih klerikalcev. Ploj je naprosil Plactana, naj podpiše nje ovo interpelacijo in Plantan je tej želji ustregel, ker se gre za občo narodno, nestransko stvar. Zdaj so pa nekateri klerikalci črtali svoje podpise z interpelacije zato, ker jo je Ploj dal podpisati tudi Plantanu.

Dunaj 8. februarja. Nemške stranke pripravljajo več interpelacij zastran razmerja med Cislitvansko in med Ogrsko.

Praga 8. februarja. „B. he-mia“ poroča, da je vlada že poskrbela, da celjskega in mariborskega mestnega mandata ne dobe Slovenci v roke, in sicer z umetno vol. geometrijo.

Praga 8. februarja. „Narodni Listy“ poročajo, da predloži Gautsch 20. t. m. volilno reformo in da dobi Praga, ki ima zdaj pet poslancev, po tej reformi osem zastopnikov.

Budimpešta 8. februarja. Vse bolj in bolj se razširja in utrjuje mnenje, da je Banffy bodoči ministrski predsednik. Tudi „Pester Lloyd“ pravi, da je Banffy vzlic vsem svojim slabostim in vzlic velikim nerodnostim edini mož, ki bi v sedanjih razmerah mogel prevzeti državno krmilo. V liberalnem klubu je Štefan Tisza snoči propagiral misel, da se mora preprečiti zopetno odgodenje državnega zbora.

Budimpešta 8. februarja. Kraljiški listi javljajo danes, da bo 27. ali 28. t. m. državni zbor razpuščen.

Rim 8. februarja. Ministrstvo Sonino je ustanovljeno. Sonino prevzame predsedstvo in notranje zadeve, Gi-neciardini zunanje zadeve.

Borzna poročila.

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 7. februarja 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta	100 05	100 25
4 1/2% srebrna renta	100 —	100 20
4% avstr. krona renta	100 20	100 40
4% zлата	118 35	118 55
4% ogrska krona renta	96 10	96 30
4% zлата	114 70	114 90
4% posojilo dež. Kranjske	99 50	101 —
4% posojilo mesta Spiljet	100 65	101 65
4% posojilo mesta Zadar	100 —	100 —
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100 75	101 75
4% češka dež. banka k. o.	100 —	100 15
4 1/2% zast. pisma gal. dež.	100 15	100 25
4 1/2% zast. pisma gal. dež.	100 30	101 30
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	106 70	107 70
4 1/2% zast. pisma innerst. hranilnice	100 50	101 50
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100 —	100 90
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100 —	100 80
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	99 50	100 50
4 1/2% obl. češke ind. banke	100 50	101 50
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 75	100 —
4% prior. dolenskih želez.	99 50	100 —
3% prior. juž. žel. kup. 1/1%	316 85	318 85
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100 75	101 75
Srečke	197 —	199 —
od l. 1860%	289 75	291 75
tiške	160 50	162 50
zem. kred. I. emisije	296 50	306 50
II.	298 50	308 50
ogrške hip. banke	264 —	273 50
srbške a frs. 100 —	100 —	109 50
turške	151 —	152 —
Basilika srečke	25 50	27 50
Kreditne	478 —	487 —
inomoške	79 —	85 —
Krakovske	92 —	99 —
Ljubljanske	61 50	68 —
Avstr. rdeč. križa	52 —	54 —
Ogr	33 30	35 30
Rudolfove	57 —	63 —
Salcburške	72 —	78 50
Dunajske kom.	529 50	539 50
Oblizice	130 25	131 25
tužne železnice	669 —	670 —
Državne železnice	1629 —	1638 50
avstr.-ogrške bančne deln.	672 75	673 75
Avstr. kreditne banke	787 75	788 75
Ogrske	246 —	247 25
Živnostenske	658 —	660 —
Premogokop v Mostu (Brüx)	536 75	537 75
Alpinski montan	2659 —	2669 —
Praške žel. ind. dr.	535 75	536 75
Rima-Murányi	277 —	280 —
Trboveljske prem. družbe	568 50	569 —
Avstr. orožne tovr. družbe	160 —	162 —
Češke sladkorne družbe	11 33	11 38
C. kr. cekin	19 09	19 12
20 franki	23 48	23 54
20 marke	23 97	24 05
Sovereigns	117 32	117 52
Marke	95 50	95 70
Laški bankovci	250 50	251 50
Rublji	4 84	5 —
Dolarji	11 33	11 38

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 8. februarja 1906.	Termin.	100 kg	K
Pšenica za april	za 100 kg	16 80	
„ „ oktober	„ „	16 78	
Rž „ april	„ „	13 76	
Koruzna „ maj	„ „	13 88	
Oves „ april	„ „	14 88	

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806-2. Srednji zračni tlak 756 0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebo
7.	9. zv.	730.2	0.9	sl. sever	oblačno
8.	7. zv.	732.0	0.0	sl. jvzhod	oblačno
9.	2. pop	732.2	4.3	sl. jvzhod del.	jasno

Srednja večerajšnja temperatura: 1.4°, normale: 10. — Padavina v mm 2.9

+
Potrta globeke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo, k sebi poklicati iskreno ljubljene soproga, oziroma očeta, starega očeta, brata, svaka in strica, gospoda

Anton Šetina

posestnika, gostilničarja in kovača previdnega s svetotajstvi za umirajoče, danes zjutraj ob 7. uri v 61. letu starosti.
Pogreb predragega rajnika bo v soboto, dne 10. t. m. ob 8. uri zjutraj na pokopališču v Št. Vid nad Ljubljano.
Svete maše zadušnice se bodo služile v župni cerkvi v Št. Vidu.
K Gorenji Šiški 8. feb. 1906.

520 **Žalujoči ostali.**

Zahvala.

Za vse dokaze srčnega sočutja o prerani smrti ljubljenega brata, oziroma strica, gospoda

Antona Fröhlich

kakor tudi za spremstvo predragega rajnika k večnemu počitku izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem iskreno zahvalo.

518 **Žalujoči ostali.**

Gostilniška koncesija

se išče za takoj v najem.

Ponudbe pod „D. G.“ upravnistvu „Slov. Naroda“.

485-2

Panorama-kosmorama

Dvorski trg št. 3

pod „Narodno kavarno“

Od 4. februarja do 10. februarja 1906:

Potovanje po Italiji.

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v trgovini mešanega blaga zmožen slovenskega in nemškega je zika, (vojašine prosti imajo prednost) se sprejme v trgovini mešanega blaga

Slaviniec & Šeleker 511-1

Šmartno pri L. tiji. — Kranjsko.

Lepa oprema

domače delo

razstavljena pri

Anton Šarcu

na So. Petra cesti št. 8.

5 kron in več zaslužka na dan!

Iščete se okebe obeh spolov, ki bi pletle na naših strojih. — Preprosto in hitro delo vse leto doma. — Ni treba zpati ničesar. — Oddaljenost ne škodi nič in blago prodamo mi. Družba pletilnih strojev za domače delavce 3477 44 THOS. H. WHITTICK & Co. Praga, Petrske námesti 7-156. Trst Viala Campanile 13-156.

Pozor pred ponaredbami!

Zdolaj stoječa etiketa, beseda Milly in pa znamka solnce so oblastveno varovane.

Stanovanje

s 3 sobami kabinetom, kuhinjo in pri-padki se odda za maj v Prečnih ulicah št. 2, II. — Izve se ravnotam v III. nastr. 479-2

Mlajša učenka

ali dijak nižjih razredov se sprejme takoj na izoborno stanovanje in hrano v boljši uradniški rodbini. 482-2

Naslov pove uprav. tega lista.

Kot praktikantinja

želi vstopiti v kako pisarno inteligentna gospica z lepo, hitro pisavo, popolnoma zanesljiva, eventualno tudi brez začetne plače. Vstop takoj ali pozneje. Prijazne ponudbe na uprav „Slov. Naroda“ pod „V. I. J.“ 483-2

čisti samo

čistilnim ekstraktom

Globus

Najboljše čistilo na svetu

Stelaže in pudel

za modno in manufakturno trgovino se radi opustitve trgovine po nizki ceni

proda. 400 5

Stari trg šte. 11.

V našem iščem dobro idoč

MLIN.

Naslov: „B. A. št. 2223“, poste restante, Logatec. 484-2

Inteligentna gospodična

z najmanj 200 K kavičje, knjigovodstva in korespondence v slovenskem in nemškem jeziku zmožna, se sprejme kot voditeljica trgovine s šivalnimi stroji na deželi. 515-1

Ponudbe z znamko 10 h odpošilja upravnistvo „Slov. Naroda.“

Matej Wittmann

Felicitas, p. Tscholka v Galiciji izpričuje, da je njegova soproga okrevala od težke bolezni vsled uporabe

železnatega vina

G. Piccolita

IV. lekarja 3730-2

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Politiška steklenica velja 2 K in se vnanja naročila z obratno pošto izvršujejo.

Hotel pri „Južnem kolodvoru“ preje LORBER

Danes v četrtek dne 8. svečana

in domača

KONCERT plesna zabava.

Godbo preskrbi: „ŠRAMEL-KVARTET.“

Začetek ob 8. uri. Vstop prost.

K obilni udeležbi vabi najljubšeje

ALFRED SEYDL

399-2 prej plačilni natakari v restavraciji na juž. kolodvoru

Società anonima per la utilizzazione delle terre idrauliche della Dalmazia-T. Iasta.

Dolniska glavica K 8,000.000.

Sedež v Trstu. Tvorница v Šibeniku.

Primissima Calcium Carbide.

Pri odjemu najmanj 10 kilogramov

po 26 K za 100 kilogramov

netto-teže (ne brutto za netto) v zavojih po 50 ali 100 kilogramov, embalaža brezplačno, vseh postaj avstro-ogrsko monarhije, po povzetju ali če se naprej po lje znesek. Gramulirani Carbidi v zrnih po 1/32, 1/16, 1/8, 1/4, 1/2, 3/4, 1 in 1 1/2 mm, 4 K več, t. j. po K 30.—.

Specialni rabat za cele vagone od 10.000 kilogramov dalje.

V soboto, dne 10. februarja 1906

z domačo

KONCERT plesno veselico

v vseh restavracijskih prostorih pri „ZAJCU“

na Rimski cesti šte. 24.

Godbo preskrbi priljubljeni dunajski ŠRAMEL-KVARTET

Začetek ob 8. zvečer. Vstop 20 kr.

Slavno občinstvo si dovoljuje ob enem opozarjati, da bom dne 15. febr. arja t. l. ob priliki plesnega in zabavnega večera „Zadruga gostilničarjev, kavararjev itd.“ preskrbel vso restavracijo sko in kavararstvo postrežbo v največjem obsegu in ob nenavadno bogati izbiri v vseh prostorih „Staroga streljšča“. Gorka kuhinja se odpre ob polu 7. zvečer.

Za mnogobrojno udeležbo se najudaneje priporoča z velepospovostovanjem

509

AVG. ZAJEC, restavratel.

Velika eksportna

trrdka.

Ljubljana

Dunajska cesta 12.

Franc Keber

urar in trgovec z zlatino in srebrnino

514-1

priporoča slav. občinstvu svojo veliko zalogo ur, verižic, prstanov itd. po najnižjih cenah.

Št. 109. Srebrna cilind. remontoarska ura na kamnih tekoča gld. 3-75.

Št. 137. Srebrna remontoarska na sidro s tremi močnimi pokrovi gld. 5-90.

Št. 155. Srebrna cilind. remont. ženska ura z močnim kolešjem gld. 4-50.

Z-htevajte najvišji veliki cen k, ki ga pošilj. am brezplačno.

Minka, enkrat za vselej ti danes povem,

Ako hočeš ostati, sliši, kar zapovem:

Kupuj testenine, ki meni diše,

A to so ljubljanske, zapomni si že!

Reci trgovcu, naj ti drugih ne vsiljuje,

On dal ti bo, kar se v Ljubljani izdeluje.

No, če ne bi imel ljubljanske blago,

Izrazi mu željo — preskrbel ga bo.

513-1

Gospodinja.

„SLAVIJA“

Vzajemna zavarovalnica za delavce v Pragi

Rez. fond: 31,865,386-80 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 82,737,159-57 K

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

s vsehobzi slovenske narodne uprave.

Vas pojanila daje

Generalni zastop v Ljubljani, dekar. pisarne so v lastnej bančni hiši

v Gospodskih ulicah št. 12.

513-1

Sprejema savarovanja človeškega življenja po najraznovidnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga savarovalnica. Zlasti je ugodno savarovanje na doživljenje in smrt s smanjenjajočimi se vplačili.

Vsak član ima po proteku petih let pravico do dividende.

513-1

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah

Škode cenjuje takoj in najkvalitetneje

Uživa najboljši sloves, koder postane

Dovoljuje iz čistega dobička izdatke

v odmore v narodne in občnkoristne namene

513-1

509

509

509

509

509

509

509

509

509

509

Pekarija

z vso opravo na jako dobrem prostoru, se takoj ali s 1. marcem odda.

Kje — pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

445-3

Hiša

eno oziroma dvonadstropna s stanovanji, velikimi delavnici, sladšči in hlevom z velikim dvoriščem in vrto na zelo obilni deni cesti se takoj pod zelo ugodnimi pogoji in po nizki ceni proda. Hiša primerna je za vsako obrt ali podjetje in ima veliko bodočnost in se dobro obrestuje. 456-2

Natančna pojasnila daje iz prijaznosti A. Šarabon v Ljubljani, Zaloška cesta št. 1.

Lokal

z lepim izloznom oknom, na prometnem kraju se išče za 1. marec t. l. v najem.

Ponudbe z navedbo cene na upr. „Slov. Naroda.“

516

516

516

516

516

516

516

516